

Jeg er enig i Banestyrelsens vurdering af, at strækningen over Fyn samt strækningen ved Kolding har central trafikal betydning. Jeg finder derfor ikke, der er anledning til at gribe ind i Banestyrelsens prioriteringer.

DSB oplyser, at man overvejer at inddrage standsningen i Alken indtil Banestyrelsen har udbedret sporet. DSB overvejer desuden en løsning, hvor man i et vekslende omfang vil undlade at standse skiftevis i henholdsvis Laven og Alken.

DSB oplyser desuden, at der har været afholdt møder med såvel Ry Kommune som Århus Amt, der er ansvarlig for bustrafikken. Det er besluttet, at Ry Kommune nedsætter en arbejdsgruppe med repræsentanter fra kommunen, amtet og DSB. Arbejdsgruppen skal komme med forslag, der kan sikre borgerne i Alken en forsvarlig betjening med kollektiv transport også i den periode, hvor togbetjeningen midlertidigt er reduceret eller indstillet.

Jeg lægger vægt på, at der i den konkrete sag sikres de berørte borgere en alternativ, kollektiv trafikbetjening i den periode, hvor jernbanebetjeningen midlertidigt må reduceres eller indstilles.

Spm. nr. S 777

Til miljø- og energiministeren (15/12 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren redegøre nærmere for, hvorvidt et amt i henhold til planlovens bestemmelser har hjemmel til at forbyde, at drikkevand renses inden for amtets område, og såfremt der er tvivl herom da via vejledning eller andet præcisere, at amter har denne hjemmel?«

Svar (12/12 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 12, skal regionplanerne indeholde retningslinier for »anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne, herunder udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindings-

sområder, indsatsområder, samt en prioritering af indsatsområderne«.

Efter planlovens § 6, stk. 4, nr. 2, skal regionplanerne i hovedstadsområdet tillige indeholde retningslinier for »vandforsyningen og spildevandsafledningen«.

Regionplanretningslinierne om anvendelsen af vandressourcerne fastsætter de overordnede rammer for, i hvilket omfang vandet kan tillades anvendt til forsyningen med drikkevand og til erhvervsmæssigt brug, herunder til markvanding. Den nærmere planlægning af vandforsyningen finder sted i de planer, der udarbejdes af kommunerne i henhold til vandforsyningsloven, og tilladelserne til vandindvinding administreres i øvrigt efter reglerne i vandforsyningsloven.

Planloven indeholder efter Miljø- og Energiministeriets opfattelse ikke hjemmel til, at der i en regionplan kan fastsættes retningslinier om, at det drikkevand, der indvindes af vandværkerne, ikke må renses.

Jeg er således enig i den afgørelse, der er truffet af Naturklagenævnet den 20. oktober 1999 i anledning af en klage over regionplanen for Københavns amt (j.nr. 97-33/150-0071). Amtet havde i regionplanen for 1997 medtaget en retningslinie om, at avanceret behandling af vand til drikkevand ikke kunne tillades. Søllerød kommune fik medhold i, at der ikke i medfør af planlovens bestemmelser er hjemmel til i detaljer at regulere det enkelte produktionsanlægs virkemåde.

Spørgsmål om behandlingen af det indvundne drikkevand, herunder om rensning af vandet, skal afgøres efter vandforsyningsloven. Efter denne lovs § 21 skal amtsrådet eller kommunalbestyrelsen i forbindelse med godkendelsen af vandindvindingsanlægget tage konkret stilling til, om der skal gives tilladelse til rensning af det indvundne vand.

Spm. nr. S 810

Til trafikministeren (16/12 99) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren redegøre for de beskæftigelsesmæssige virkninger af trafikaftalens jernbanedel samt redegøre for baggrunden for DSB's annoncerede nye nedskæringsrunde?«